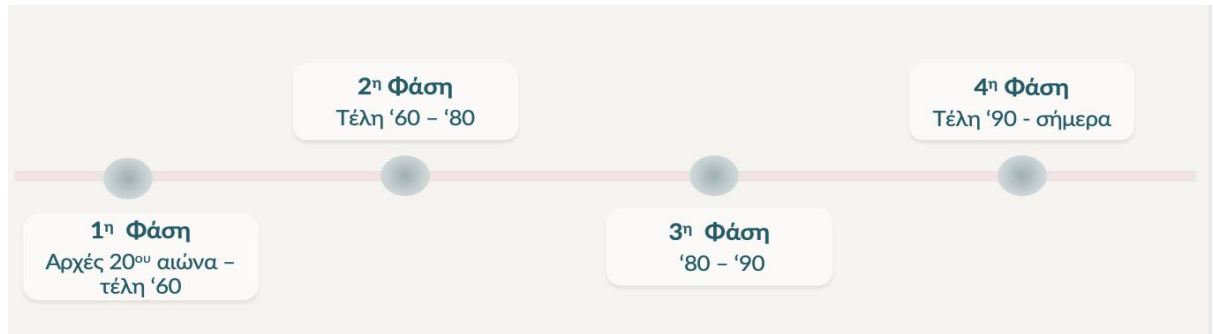

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ

1^η Φάση: Αρχές 20^{ου} αιώνα – τέλη '60

ΠΡΩΙΜΗ ΕΡΕΥΝΑ ΠΑΝΩ ΣΤΗΝ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΚΗ ΕΠΙΡΡΟΗ

Πώς και γιατί το άτομο συμμορφώνεται με την πλειοψηφία;

- 2^{ος} Παγκόσμιος Πόλεμος – Πανεπιστήμιο Yale σε συνεργασία με Αμερικανικό Υπουργείο Άμυνας: Μελέτη πειθούς (attitude change – persuasion): Πηγή– Μήνυμα – Δέκτης
- Πείραμα Asch (1951) – Συμμόρφωση
- Festinger (1950) – Κοινωνική Σύγκριση, Κανόνας Πλειοψηφίας
- Deutch & Gerard (1955) – Μηχανισμοί Επιρροής (Κανονιστική και Πληροφοριακή Επιρροή)
- Moscovici (1976) – Λειτουργικό Μοντέλο Επιρροής

2^η Φάση: Αρχές 20^{ου} αιώνα – τέλη '60

ΠΡΩΙΜΗ ΕΡΕΥΝΑ ΠΑΝΩ ΣΤΗΝ ΜΕΙΟΝΟΤΙΚΗ ΕΠΙΡΡΟΗ

Υπό ποιες συνθήκες η μειονότητα μπορεί να επηρεάσει τις στάσεις της πλειοψηφίας ;

- Moscovici – Μειονοτική Επιρροή
- Mugny & Papastamou (1982) – Τριαδικό Μοντέλο
- Mass & Clark (1984) – Κρυφός Αντίκτυπος Μειονοτήτων

3^η Φάση: Αρχές '80 – '90

ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΚΗ vs. ΜΕΙΟΝΟΤΙΚΗ ΕΠΙΡΡΟΗ

Ποιες ψυχολογικές διεργασίες οδηγούν στη πλειοψηφική και ποιες στην μειονοτική επιρροή;

- **Moscovici (1980)** – Θεωρία Μεταστροφής
- **Nemeth (1986)** – Θεωρία Συγκλίνουσας/Αποκλίνουσας Σκέψης
- **Mackie (1987)** – Προσέγγιση Αντικειμενικής Συναίνεσης
- **Mugny et al. (1995)** – Θεωρία Επεξεργασίας της Σύγκρουσης

4^η Φάση: Τέλη '90 – σήμερα

ΡΟΛΟΣ ΓΝΩΣΤΙΚΩΝ ΑΠΟΚΡΙΣΕΩΝ

Ποιες είναι οι διαφορετικές στρατηγικές επεξεργασίας πληροφοριών, ασχέτως πηγής, και πότε χρησιμοποιούνται αυτές οι στρατηγικές;

- **Baker & Petty (1994)** – Συμφωνία Πηγής – Θέσης
- **Crano & Alvaro (1998)** – Μοντέλο Πλαισίου – Σύγκρισης
- **Martin & Hewstone (2008)** – Μοντέλο Επεξεργασίας Πηγής – Πλαισίου
- Σήμερα: ιδιαίτερο ενδιαφέρον για πρακτικές εφαρμογές

ΕΜΠΕΙΡΙΚΑ ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ ΤΟΥ «ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΥ ΚΟΣΜΟΥ» ΜΕ ΤΑ ΟΠΟΙΑ ΑΣΧΟΛΕΙΤΑΙ Ο ΧΩΡΟΣ ΜΕΛΕΤΗΣ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΕΠΙΡΡΟΗΣ

Ένα reel σας εκνευρίζει. Το κλείνετε λέγοντας «τι ανοησίες», αλλά συνεχίζετε να το σκέφτεστε όλη μέρα.

Σας έχει επηρεάσει;

Τελικά, χρειάζεται να συμφωνήσουμε με κάτι ή κάποιον για να μας επηρεάσει;

Γιατί το «σε έπεισα» μπορεί να ακούγεται σαν επιτυχία, ενώ το «με επηρέασαν» σαν αδυναμία;

Θέλουμε οι άλλοι να είναι δεκτικοί στα επιχειρήματά μας. Είμαστε εμείς όμως εξίσου δεκτικοί στα δικά τους;

Αν εννέα στους δέκα διαφωνούν μαζί σας, ποιος χρειάζεται να ξανασκεφτεί τη θέση του: εσείς ή οι εννέα;

Τι θα θέλατε να γνωρίζετε πριν απαντήσετε σε αυτή την ερώτηση;

Γιατί ζητάμε από τους ανθρώπους να προσαρμόζονται, αλλά θαυμάζουμε εκείνους που δεν ακολουθούν τους άλλους;

Πότε χαρακτηρίζουμε κάποιον που συμμορφώνεται «συνεργάσιμο» και πότε «άβουλο»; Σε ποιες περιπτώσεις εκείνος που διαφωνεί είναι «ανεξάρτητος» και πότε «αντιδραστικός»;

Θα λέγατε εξίσου εύκολα «διαφωνώ» σε έναν συνάδελφο σας και στην προϊσταμένη σας, αν έλεγαν ακριβώς το ίδιο πράγμα;

Αν αλλάζει η αντίδρασή σας, τι έχει αλλάξει: η πειστικότητα του επιχειρήματος ή η σχέση σας με εκείνον που το διατυπώνει;

Αφού έχετε ακούσει μια θέση σκέφτεστε και δηλώνετε δημοσίως «προσωπικά πείστηκα από όσα άκουσα».

Όταν παραδέχεστε ότι κάποιος σας έπεισε, αισθάνεστε καλύτερα ή χειρότερα για τον εαυτό σας;